

Veileder for ekomtilbydere

Kort om utvalgte plikter som følger av ekomregelverket

Oktober 2025

I Norge trenger man ikke tillatelse fra myndighetene for å tilby de fleste tjenester innen elektronisk kommunikasjon. Med retten til å tilby elektronisk kommunikasjon til allmennheten følger det imidlertid en rekke plikter, og en oversikt over noen av de viktigste er samlet i dette dokumentet.

Pliktene følger av ekomloven og tilhørende forskrifter (ekomforskriften, nummerforskriften mv.). Oversikten i dette dokumentet over pliktene er ikke fullstendig eller uttømmende, og tilbyderer er selv ansvarlig for å gjøre seg kjent med de forpliktelser denne er pålagt å overholde. Noen av forpliktelsene gjelder alle tilbydere av elektronisk kommunikasjonsnett og offentlige elektroniske kommunikasjonstjenester (ekomtilbydere), mens enkelte forpliktelser bare gjelder tilbydere av offentlig telefontjeneste (telefonitilbydere).

I denne veilederen så forstås ekomtilbydere som tilbydere av elektronisk kommunikasjonsnett og elektronisk kommunikasjonstjeneste. I den grad plikter kun gjelder for bestemte tilbyderkategorier vil dette bli omtalt uttrykkelig.

Hvis pliktene ikke overholdes, kan det være aktuelt med sanksjoner. Disse omtales i etterkant av beskrivelsen av plikter. Avslutningsvis omtales også sektoravgift for tilbydere. Man oppfordres til å kontakte Nasjonal kommunikasjonsmyndighet (Nkom) dersom man er i tvil om rettigheter og plikter som følger av ekomregelverket.

Veilederen inneholder følgende temaer:

1. Registreringsplikt.
2. Taushetsplikt og plikter ifm. kommunikasjonskontroll.
3. Plikter ifm. fellesfakturerte tjenester.
4. Plikter ifm. bruksbegrensning.
5. Plikter ifm. sperring av nummer eller tjeneste
6. Rapporteringsplikt.
7. Plikt til å informere om leveringsvilkår.
8. Opplysningsplikt ved avtale og bindingstid
9. Plikt til varsling ved endring av avtale.
10. Plikt til entydig identifisering.
11. Plikter ifm. nødalarm, herunder geografisk lokalisering av nødalarm.
12. Plikter ifm. nummeropplysning.
13. Plikter ifm. overflytting av nummer ved bytte av tilbyder (nummerportering).
14. Sanksjoner.
15. Sektoravgift og gebyr.



1. Registreringsplikt

Se ekomloven § 2-1

Markedet for elektronisk kommunikasjon er åpent for alle som ønsker å etablere seg, og det er ikke nødvendig med tillatelse fra myndighetene. Enkelte typer ekomtilbydere har imidlertid en plikt til å registrere virksomheten sin hos Nkom. For slike tilbydere er registrering nødvendig for å drive lovlig virksomhet. Registrering skal skje før eller samtidig med at virksomhet igangsettes.

Disse tilbyderne har plikt til å registrere seg:

- Tilbyder av offentlig elektronisk kommunikasjonsnett
- Tilbyder av offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste, med unntak av tilbyder av nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenester

Registrering til Nkom skjer ved å fylle ut registreringsskjemaet, og dette undertegnes av en person som forplikter selskapet. Skjemaet sendes Nkom sammen med relevante vedlegg per ordinær post eller per e-post til firmapost@nkom.no. Når skjemaet er sendt Nkom, kan tilbyderen tilby sine produkter og tjenester i markedet. Selskapets registrering vil fremgå av Nkoms liste over registrerte tilbydere.

Endringer i de forhold som er rapportert inn skal meldes til Nkom snarest mulig.

2. Taushetsplikt og plikter ifm. kommunikasjonskontroll

Se ekomloven §§ 3-10 og 3-12

Alle ekomtilbydere har taushetsplikt om kundenes og andres bruk av tjenestene som tilbyder selger. Dette gjelder opplysninger om innhold av elektronisk kommunikasjon og andres bruk av elektronisk kommunikasjon, f.eks. trafikkdata.

Bestemmelsen i § 3-10 skal ivareta hensynet til sluttbrukernes konfidensialitet og personvern, og dette innebærer at tilbyder som hovedregel ikke kan utlevere opplysninger som omfattes av den lovpålagte taushetsplikt. For mer informasjon om personvern i elektronisk kommunikasjon, se ytterligere veiledning.

Politi- og påtalemyndigheten har imidlertid i visse tilfeller hjemmel til å kreve utlevering av elektronisk kommunikasjon. Nkom kan på anmodning fra denne frita tilbydere fra den lovpålagte taushetsplikten, men det gjøres en særskilt vurdering i hver enkelt sak. Dersom politi- og påtalemyndigheten har fått medhold i et slikt fritak i tillegg til en beslagsbeslutning (se straffeprosessloven § 203 flg.) eller rettslig

pålegg (straffeprosessloven § 210), må tilbyder utlevere opplysninger som omfattes av Nkoms vedtak om fritak.

Politiet kan også få rettens kjennelse til å foreta telefonavlytting og annen kommunikasjonskontroll (straffeprosessloven kap. 16a og 16b). I slike tilfeller er samtykke fra Nkom ikke påkrevd. Les mer om politiets tilgang til elektronisk kommunikasjon i ovennevnte veiledning.

Ekomtilbyder skal tilrettelegge elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester slik at lovbestemt tilgang til informasjon om sluttbruker og elektronisk kommunikasjon er sikret, jf. § 3-12. Hva gjelder tilrettelegging for innhenting av elektronisk kommunikasjon som transporteres over den norske grensen, er det gitt bestemmelser om dette i etterretningstjenesteloven kapittel 7

3. Plikter ifm. fellesfakturerte tjenester

Se ekomloven § 1-5 nr. 30, § 4-15, jf. § 4-6

Fellesfakturerte tjeneste er en forhåndsbetalt og etterskuddsbetalt kjøp av varer og tjenester som faktureres sammen med elektronisk kommunikasjonstjeneste. Tilbyder kan tilby fellesfakturert tjeneste over mobilt innhold, som SMS over 4- eller 5-sifrede nummer, over Internett eller som taletjeneste via 820, 822 og 829-nummer.

Ekomloven stiller krav til at tilbyder av nummerbasert person-til-person-kommunikasjonstjenester vederlagsfritt skal tilby sluttbruker å kunne begrense tilgangen til fellesfakturerte tjenester. Det innebærer at sluttbruker skal kunne sperre for all tilgang til fellesfakturert tjeneste, et forhåndsdefinert utvalg av nummer eller bruk av fellesfakturert tjeneste i Norge over et gitt beløp.

Tilbyder skal videre sørge for at sluttbruker vederlagsfritt informeres om prisen for tjenesten.

Tilbyder skal særlig sikre at barn og unge under 18 år ikke tilbys innhold som er forbudt å vise for aldersgruppen. Dersom tilbyder tilbyr tjenester til barn og unge under 18 år, skal tilbyder ha avtale med innholdsleverandør med særlige krav til slike tjenester. Foreldre skal også tilbys å registrere barn og unge under 18 år som brukere av abonnement.

Tilbyder skal ha en ordning for behandling av klager knyttet til fellesfakturert tjeneste, og skal ikke henvise sine kunder videre til innholdsleverandøren. Dersom tilbyder og kunde ikke kommer til enighet, kan Bruerklagenemnda for elektronisk kommunikasjon (BKN) behandle klagen.

4. Plikter ifm. bruksbegrensning

Se ekomloven § 3-8

En typisk bruksbegrensning vil innebære at en tilbyder stanser leveransen av en ekomtjeneste til en annen tilbyder. Dette er en alvorlig inngripen med store konsekvenser både for tilbyder og kunder. Som bruksbegrensningstiltak menes blant annet avbrytelse eller annen funksjonell begrensning av bruken av nett eller tjenester.

Nkom kan pålegge tilbyder å gjennomføre bruksbegrensninger av hensyn til rikets sikkerhet eller andre viktige samfunnsinteresser. Nkom skal notifikere bruksbegrensninger i elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester til EFTAs overvåkningsorgan.

I enkelte situasjoner gir ekomloven § 3-8 tilbyder plikt til å gjennomføre bruksbegrensningstiltak. I andre tilfeller har tilbyder en mulighet til selv å gjennomføre bruksbegrensningstiltak. I andre tilfeller må ekomtilbydere innhente tillatelse fra Nkom for å kunne iverksette bruksbegrensningstiltak.

Bestemmelsen begrenser for øvrig ikke tilbyders adgang til å innføre bruksbegrensninger overfor en annen tilbyder ved betalingsmislighold, jf. femte ledd. I slike tilfeller vil tilbyder kunne gjennomføre bruksbegrensninger uten først å innhente særskilt tillatelse fra Nkom så lenge bruksbegrensningene er forholdsmessige og ikke-diskriminerende. Dette er begrunnet i at det ikke bør være Nkom som skal vurdere hvorvidt det foreligger betalingsmislighold mellom to tilbydere, da dette er å anse som et privatrettslig spørsmål. Selv om det ikke kreves tillatelse til å gjennomføre en bruksbegrensning fra Nkom ved betalingsmislighold, skal myndigheten fortsatt varsles når det planlegges å gjennomføre en bruksbegrensning overfor en annen tilbyder, jf. syvende ledd.

Tilbyderen som bruksbegrensningen skal rettes mot, skal varsles senest én måned før frakopling. Tilbyder skal straks varsle egne berørte tilbydere og sluttbrukere.

Ekomloven § 4-11 regulerer betalingsmislighold fra sluttbruker. Se denne bestemmelsen for håndtering av manglende betaling i slike tilfeller.

5. Plikter ifm. sperring av nummer eller tjeneste

Se ekomloven § 12-4, jf. ekomforskriften § 9-5

Tilbyder av offentlig elektronisk kommunikasjonsnett og tilbyder av nummerbasert person-til-person-kommunikasjonstjeneste skal sikre at sluttbruker kan få forbindelse med alle nummer

- i nasjonal nummerplan,
- i andre EØS-lands nummerplaner,

- i nummerserien +800,
- i utenlandske nett og tjenester med landskode tildelt av ITU ved bruk av internasjonalt prefiks 00. ,

Formidlingsplikten gjelder ikke dersom B-abonnent (mottaker av samtale) har valgt å begrense tilgang fra A-abonnenter (anropende part) lokalisert i særskilte geografiske områder. Formidlingsplikten til andre EØS-lands nummerplaner og nummer i nummerserien +800 gjelder heller ikke dersom det ikke er teknisk eller økonomisk mulig for tilbyderen å sikre slik tilgang. Sistnevnte er en snever unntaksregel.

Etter ekomloven § 12-4 kan Nkom pålegge tilbyder og sperre tilgang til nummer eller tjeneste ved svindel eller misbruk. Etter ekomforskriften § 9-5 skal tilbyder av offentlig elektronisk kommunikasjonsnett og tilbyder av nummerbasert person-til-person-kommunikasjonstjeneste blokkere for anrop og SMS hvor anropende sluttbruker ikke har bruksrett til A-nummeret, A-nummeret ikke lar seg dirigere eller anropet eller SMS-en gjelder svindel. Tilbyder skal etter andre ledd føre statistikk over slik blokkering.

6. Rapporteringsplikt

Se ekomloven § 15-2.

Nkom innhenter regelmessig statistikkdata i det norske ekommarkedet. Typisk innhentes opplysninger om antall abonnement, omsetning og trafikk (minutter, SMS eller data) etc. Dette gjøres på helårs- og halvårsbasis. Helårsstatistikken er mer omfattende enn halvårsstatistikken. Ekomtilbyderne som omfattes av statistikkinnhenting, oversendes vedtak om innhenting av opplysninger om ekommarkedet, med frist for innlevering. Tilbyderne får tilsendt en lenke til Altinn hvor tilbyderen logger seg inn for å fylle ut relevant informasjon elektronisk. Alle berørte tilbydere må oppfylle denne informasjonsplikten.

Innsamlede data blir benyttet i forbindelse med løpende markedstilsyn og regulering av tilbydere i ekommarkedet. Deler av de data som blir innhentet gjøres også tilgjengelig i form av statistikk om ekommarkedet. Disse ble tidligere publisert som rapporter, men offentliggjøres nå som ekomstatistikken på nett.

I tillegg til den regelmessige innhenting av statistikk, kan Nkom kreve å få utlevert andre opplysninger som er nødvendige av hensyn til gjennomføringen av bestemmelsene i ekomloven.

7. Plikt til å informere om leveringsvilkår

Se ekomloven § 4-3, jf. ekomforskriften § 4-1

Tilbyder av internettilgangstjenester og tilbyder av offentlig tilgjengelige person-til-person-kommunikasjonstjenester har plikt til å utarbeide og offentliggjøre leveringsvilkår for sitt tilbud, jf. ekomloven § 4-3, jf. ekomforskriften § 4-1.

Informasjonen som offentliggjøres skal være oversiktlig og oppdatert og skal blant annet inneholde opplysninger om:

- tilbyders navn og adresse
- hva tjenesten inneholder og omfatter, herunder tilleggstjenester
- standard avtalevilkår, herunder om varighet, bruddgebyrer og koblingssalg
- priser for tilgang, bruk og vedlikehold, herunder faste og variable priser, samt rabatter og særlige prisplaner
- kompensasjons- og refusjonsordninger, kundeservice og klageordninger
- detaljerte opplysninger om produkter og tjenester som er særlig utformet for sluttbrukere med nedsatt funksjonsevne
- vedlikeholdstjenester
- for nummerbaserte person-til-person-kommunikasjonstjenester skal informasjonen inneholde opplysninger om tilgang til nødmeldingstjenester og lokalisering av anrop
- for nummeruavhengige person-til-person-kommunikasjonstjenester skal informasjonen inneholde opplysninger om i hvilken grad tilgang til nødmeldingstjenester støttes eller ikke.

8. Opplysningsplikt ved avtale og bindingstid

Se ekomloven §§ 4-4, 4-5 og 4-6, jf. ekomforskriften §§ 4-2 og 4-3.

Tilbyder av offentlige elektroniske kommunikasjonstjenester skal tilby sluttbruker avtale for abonnementstjenester. Før forbruker blir bundet av avtale skal tilbyder gi opplysninger som er nødvendige for at forbrukeren skal ta et kvalifisert valg av tjeneste. Hvilke opplysninger som skal gis før inngåelse av avtale finnes i ekomforskriften § 4-2.

Etter ekomloven § 4-5, jf. ekomforskriften § 4-3 skal tilbyder av offentlige elektroniske kommunikasjonstjenester gi forbruker et kortfattet avtalesammendrag. Disse avtalesammendragene skal følge den samme malen. Mal og tilhørende retningslinjer for bruk finnes på Nkoms nettsider på norsk og engelsk.

Etter ekomloven § 4-6 første ledd, kan ikke avtalen ha en bindingstid på lenger enn tolv måneder. I spesielle tilfeller kan det avtales bindingstid på opptil 24 måneder, men dette forutsetter at de åpenbart er i forbrukerens interesse med bindingstid utover tolv måneder. Vilkår om bindingstid forutsetter at tilbyder gir forbrukeren en økonomisk fordel. Tilbyder skal vederlagsfritt opplyse forbruker om operatørlåskode når bindingstiden utløper.

Reglene for bindingstid gjelder også for borettslag og andre liknende boligsammenslutninger. Dette innebærer at lovgiver har valgt å utvide forbrukervernet til også å dekke sammenslutninger som ikke automatisk faller inn under forbrukerbegrepet, men hvor sammenslutningen består av forbrukere, og hvor sammenslutningen skal tjene medlemmenes personlige formål.

Det kan inngås en separat avtale om en avdragsbetaling for etablering og tilknytning til nett med svært høy kapasitet. Slike nett vil vanligvis være fibernett. Denne avtalen kan ha en lengre varighet enn 24 måneder, men selve bredbåndsabonnementet kan ikke overstige 24 måneder. Dette innebærer at en tilbyder kan inngå to separate avtaler om henholdsvis bredbåndsabonnement og bredbåndsetablering. Det er i ekomloven ikke satt begrensninger på varigheten av en avtale om avdragsbetaling ved etablering og tilknytning til nett med svært høy kapasitet. Terminalutstyr, slik som en ruter eller et modem, skal ikke omfattes av en slik avtale om avdragsbetaling.

Reglene om opplysningsplikt før inngåelse av avtale, avtalesammendrag og bindingstid i ekomloven §§ 4-4, 4-5 og 4-6 gjelder også for mikroforetak, små foretak og ideelle organisasjoner med mindre de uttrykkelig har samtykket til å frafalle rettighetene i bestemmelsen.

9. Plikt til varsling ved endring av avtale

Se ekomloven § 4-6, femteledd.

Bestemmelsen i § 4-6, femte ledd, er ikke i seg selv en hjemmel for tilbyder til ensidig å endre avtalen med sluttbruker, men pålegger plikter og gir rettigheter til henholdsvis tilbyder og sluttbruker i tilfeller hvor det allerede foreligger adgang til å foreta endringer. Bestemmelsen i femte ledd andre punktum kan fravikes utenfor forbrukerforhold, jf. sjette ledd.

Tilbyder skal informere kunde om endring i avtalen minst én måned før eventuelle endringer iverksettes.

Kunder som ikke godtar nye avtalevilkår, kan vederlagsfritt heve avtalen med virkning fra det tidspunktet endringen trer i kraft. Tilbyderne har plikt til å informere om hevningsadgangen når endringene i avtalen varsles.

Kravene til varselets form og innhold varierer med hva endringen består i. Det er flere måter å varsle kunden på, for eksempel per post, e-post, telefon, SMS og informasjon på egne nettsider eller i medier. I vurderingen av om kravet til varsel vil være oppfylt, er varslingsmetoden et av vurderingspunktene. Den

skal være tilpasset endringene som skal varsles og hvilken tjeneste endringen berører. Generelt vil det være slik at jo større betydning endringen må antas å ha for kunden, desto større krav stilles til varslets innhold og form.

Sluttbruker som ikke godtar nye avtalevilkår for abonnementsavtale med bindingstid, kan heve avtalen når endringen er til ugunst for sluttbruker, jf. § 4-6, fjerde ledd.

10. Plikt til entydig identifisering

Se ekomloven § 2-8, ekomforskriften §§ 1-8 og § 1-9.

I henhold til ekomloven § 2-8 skal tilbyder sikre at sluttbruker er entydig identifisert ved inngåelse, endring eller opphør av avtale. Tilbyder skal kunne dokumentere identitetskontrollen.

Telefonnummer knyttes i dag til en rekke tjenester. Mobilkapring og annet misbruk av telefonnummer kan dermed gi kontroll over konti med personlig informasjon, som for eksempel, nettbank, sosiale medier eller andre tjenester. Derfor er det viktig at telefonnummer og abonnement ikke enkelt kan opprettes eller overtas av uvedkommende.

Kunde som er fysisk person skal identifiseres ved fremleggelse av originalt pass, nasjonalt ID-kort eller norsk førerkort. Dersom personen ikke har norsk fødselsnummer eller D-nummer, skal vedkommende identifiseres gjennom identitetsbevis med fødselsdato, fødested, fotografi og statsborgerskap.

Alternativt skal kunde som er fysisk person identifiseres ved identifikasjon som er selvdeklartert til eID-nivå «betydelig» eller «høyt» etter selvdeklarasjonsforskriften.

Tilbyder skal kunne dokumentere på hvilken måte identifikasjonskontrollen er foretatt. Dette kan for eksempel gjøres ved å oppbevare referanse til beviset som ble benyttet for å bekrefte kundens identitet.

For kunder som er foretak, skal entydig identifisering skje ved at det innhentes foretaksnavn, organisasjonsform, organisasjonsnummer, adresse og navnet på daglig leder og styremedlemmer, eller personer i tilsvarende stilling.

Kunder som er fysiske personer som handler på vegne av et foretak skal identifiseres på tilsvarende måte som kunder som er fysiske personer.

11. Plikter ifm. nødanrop, herunder geografisk lokalisering av nødanrop

Se ekomloven § 2-10 og ekomforskriften § 1-4.

Tilbyder av offentlig tilgjengelig nummerbasert person-til-person-kommunikasjonstjeneste som gir mulighet for å foreta anrop til ett eller flere nummer i en nasjonal eller internasjonalnummerplan, skal sikre at sluttbruker har tilgang til nødetatens nødmeldingstjeneste gjennom nødkommunikasjon. nødetatens nødmeldingstjeneste uten å måtte betale for det, og uten å måtte anvende mynt, kort, kode eller annet tilgangsmiddel.

Ved anrop til nødetatens nødmeldingstjeneste følger det av ekomforskriften § 1-4 at tilbyder skal overføre følgende til nødetaten:

- telefonnummer
- sluttbrukers og registrert brukers, etternavn, fornavn, mellomnavn eller firmanavn
- registrert adresse

Kravet til opprinnelsesmarkering gjelder uavhengig av hvilken teknologi som brukes for å tilby telefontjenesten.

For anrop fra mobiltelefon skal i tillegg til opplysningene nevnt over også informasjon om mobilterminalens lokalisering, overføres til nødetatene. Mer informasjon om kravene til nøyaktighet finnes i ekomforskriften § 1-4.

Ved anrop fra IP-telefon skal det opplyses om at overført adresse kan avvike fra faktisk lokasjon.

Bransjen har utviklet en løsning for overføring av opprinnelsesmarkering til nødetatene, og denne tilbys av Nasjonal Referansedatabase AS (NRDB).

Tilbyder av offentlig elektronisk kommunikasjonstjeneste plikter også å rute såkalt eCall og sikre overføring av datasett til utpekt mottakssentral for nødkommunikasjon. Dette er nærmere regulert i ekomloven § 2-11.

12. Plikter ifm. nummeropplysning

Se ekomloven § 12-5, jf. ekomforskriften §§ 4-13, 4-14 og 9-3.

Tilbyder av offentlig nummerbasert person-til-person-kommunikasjonstjeneste skal føre oversikt over enhver sluttbrukers navn, adresse og nummer for tjeneste, jf. ekomloven § 2-9. Slik informasjon skal på rimelig anmodning meldes til nummeropplysningsvirksomhet som tilbyr offentlig tilgjengelige nummeropplysningstjenester for å legge til rette for formidling av nummerbasert person-til-person-kommunikasjonstjeneste. Delingen omfatter ikke opplysninger om sluttbrukere med hemmelig nummer eller som har reservert seg mot at informasjonen utleveres til nummeropplysningsvirksomhet.

Sluttbruker skal vederlagsfritt kunne kontrollere, rette og trekke tilbake registrerte opplysninger. Sluttbrukere kan reservere seg helt eller delvis mot at informasjon om egne nummer, navn eller adresse utleveres til allmennheten/nummeropplysningstjenester, jf. ekomforskriften § 4-14. Tilbyder skal opplyse sluttbruker om at reservasjon mot oppføring i opplysningssystem kan gjøres vederlagsfritt.

Tilbyder av nummerbasert person-til-person-kommunikasjonstjeneste plikter på en objektiv, ikke-diskriminerende måte og til kostnadsorienterte priser å stille informasjonen om sluttbrukers nummer, navn og adresser til rådighet. Nummeropplysningsvirksomhet omfatter ikke verdøkende virksomhet i egen eller andres salgs- og markedsføringsøyemed til annen bruk enn offentlig nummeropplysningstjeneste. Tilbyderne har et selvstendig ansvar for vurderingen av hvem det utleveres nummeropplysningsinformasjon til.

Informasjon som skal overføres etter ekomforskriften § 9-3, andre ledd er følgende:

- a. brukerens etternavn, fornavn og mellomnavn for personlige brukere eller firmanavn. Når juridisk eier av abonnement og bruker ikke er den samme, skal bare brukers navn overføres
- b. organisasjonsnummer
- c. gatenavn eller postadresse
- d. husnummer
- e. postnummer
- f. poststed
- g. telefonnummer, herunder angivelse av hovednummer når dette er registrert eller meldt av sluttbruker
- h. brukstype, det vil si om nummeret brukes til fastnetterminal eller mobilterminal

Er et barn registrert som bruker av et abonnement, skal nummeropplysningsinformasjon ikke overføres til nummeropplysningsvirksomhet med mindre sluttbruker har gitt uttrykkelig samtykke til at informasjonen overføres. Se ekomforskriften § 9-3, tredje ledd.

Hemmelig nummer, se ekomloven § 4-18, jf. ekomforskriften § 4-13.

Tilbyder av nummerbasert person-til-person-kommunikasjonstjeneste som tilbyr sluttbruker tjenesten hemmelig nummer, skal sikre at denne som et minimum inneholder full reservasjon mot at informasjon om sluttbrukers nummer, navn og adresse utleveres til allmennheten/nummeropplysningstjenester, samt reservasjon mot visning av eget nummer. Ved portering (se punkt 13 under) av hemmelig nummer skal avgivende (opprinnelig) tilbyder informere mottakende (ny) tilbyder om at nummeret har status som hemmelig. Tjenesten hemmelig nummer skal videreføres av ny tilbyder.

13. Plikter ifm. overflytting av nummer ved bytte av tilbyder (nummerportering)

Se ekomloven § 4-17, jf. ekomforskriften §§ 4-8 flg. og 1-7.

Sluttbruker har rett til å beholde sitt nummer ved bytte av tilbyder. Mottakende tilbyder skal innhente en skriftlig fullmakt fra sluttbruker før skifte av tilbyder, jf. ekomforskriften § 1-7. Fullmakten skal inneholde en entydig identifisering av sluttbrukeren og et positivt samtykke om å bytte tilbyder. Som skriftlig fullmakt anses også fullmakt avgitt pr. e-post, SMS eller telefaks. Avgivende tilbyder plikter å gjennomføre flyttingen av nummeret senest ved utgangen av etterfølgende virkedag etter at avgivende tilbyder har mottatt korrekt anmodning fra mottakende tilbyder.

Bestemmelsene om nummerportering er ufravikelige. En tilbyder kan ikke nekte portering på grunn av et uoppgjort krav mot en sluttbruker. Sluttbruker skal helles ikke faktureres særskilt for kostnadene ved portering.

Skulle avgivende tilbyder gå konkurs, plikter konkursboet å oppfylle porteringsplikten. Dette kan enten gjøres ved at boet selv eller konkursdebitor godkjenner porteringsbestillinger, eller ved at bobestyrer gir skriftlig fullmakt til Nasjonal Referansedatabase AS (NRDB) om at alle porteringer skal godtas.

For ytterligere informasjon, se de administrative rutiner for nummerportering. Se også hva som er sagt om portering av hemmelig nummer under punkt 12.

14. Sanksjoner

Se ekomloven §§ 15-5 (pålegg om retting og opphør av ulovlige forhold), 15-6 (tilbakekall), 15-7 (stenging), 15-8 (pålegg om stans i omsetning mv.), 15-10 (tilbakebetaling mellom tilbydere), 15-11 (tvangsmulkt), 15-12 (overtredelsesgebyr, jf. ekomforskriften §§ 11-2 og 11-3) og 15-14 (straff).

Dersom pliktene som følger av ekomregelverket ikke følges, har Nkom hjemmel til å varsle/fatte vedtak med pålegg om retting og/eller opphør av ulovlige forhold iht. ekomloven § 15-5, eventuelt i kombinasjon med varsel om tvangsmulkt etter § 15-11. Mulkt skal i prinsippet ilegges i alle tilfeller hvor en tilbyder ikke innretter seg etter en plikt. Bestemmelsen i § 15-12 gir også mulighet for Nkom å ilegge overtredelsesgebyr, eventuelt i kombinasjon med tvangsmulkt.

Overtredelsesgebyr ilegges i etterkant av et regelbrudd, mens tvangsmulkt virker framover i tid.

Bestemmelsen i § 15-7 åpner også for at Nkom kan stenge nett eller tjenester, for eksempel hvis en aktør ikke innretter seg etter pålegg om retting.

Andre sanksjonsmuligheter iht. loven følger av §§ 15-6 (tilbakekall), 15-8 (pålegg om stans i omsetning og tilbakekall av radioutstyr, terminalutstyr og annet utstyr), 15-9 (inndragning og destruksjon av utstyr), 15-10 (tilbakebetaling mellom tilbydere) og 15-14 (straff).

15. Sektoravgift og gebyr

Nkom er finansiert gjennom sektoravgifter og gebyrer fra blant annet ekomtilbydere. Dette er hjemlet i ekomloven § 17-1 og gitt nærmere regler for i forskrift om sektoravgift og gebyr til Nasjonal kommunikasjonsmyndighet av 17. januar 2024 nr. 386.

Nkom kan pålegge tilbydere av ekomtilbydere sektoravgift og gebyr for å dekke relevante kostnader. Sektoravgiften skal fordeles forholdsmessig mellom ekomtilbydere og baseres på sektoravgifts- og gebyrgrunnlaget som Stortinget har vedtatt at Nkom kan innkreve.

Det gis et bunnfradrag på 43 millioner kroner for konsern eller selskap, slik at sektoravgiften blir beregnet av omsetning som overstiger 43 millioner kroner i siste regnskapsår før sektoravgiftsperioden, jf. sektoravgiftsforskriften § 9 fjerde ledd

Nkom kan også pålegge sektoravgift og gebyr på andre grunnlag fastsatt i samme forskrift, blant annet for frekvensløyver, senderløyver, bruk av nummer, navn og adresseressurser.